

Sygn. akt VII U 1314/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2022 roku

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Agnieszka Stachurska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 czerwca 2022 roku w Warszawie

sprawy C. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania C. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

z dnia 6 sierpnia 2020 roku, znak: (...)

z dnia 25 sierpnia 2020 roku, znak: (...)

oddala odwołania.

sędzia Agnieszka Stachurska

UZASADNIENIE

C. R. w dniu 19 sierpnia 2020r. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. z dnia 6 sierpnia 2020r., znak: (...). Zarzuciła ustalenie niekorzystnej wysokości emerytury zgodnie z art. 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 4.209,31 zł oraz należności za okres od dnia 1 lipca 2020r. do dnia 31 lipca 2020r. w kwocie 4.209,31 zł wraz ze świadczeniem za sierpień w kwocie 4.209,31 zł. Wskazała również, że po dokonaniu potrąceń w postaci zaliczki na podatek, odprowadzanej do urzędu skarbowego i składki na ubezpieczenie zdrowotne, otrzymała w dniu 18 sierpnia 2020r. kwotę 6.925,94 zł. Mając na uwadze powyższe ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez wyliczenie wyższej kwoty emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 4.531,83 zł oraz wyrównanie strat w należnościach otrzymanych zgodnie z art. 183 ww. ustawy za okres od dnia 1 lipca 2020r. do dnia 31 lipca 2020r. oraz za sierpień 2020r. i innych, do których prawo powstanie w przyszłości (odwołanie z dnia 19 sierpnia 2020r., k. 3 a.s.).

C. R. w dniu 10 września 2020r. złożyła również odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 25 sierpnia 2020r., znak: (...) Zarzuciła wyliczenie niekorzystnej wysokości emerytury wynoszącej 4.214,44 zł, bez uwzględnienia odwołania od decyzji z dnia 6 sierpnia 2020r. Ponadto powieliła również argumenty i wnioski, które zawarła w treści odwołania z dnia 19 sierpnia 2020r. (odwołanie z dnia 10 września 2020r., k. 4 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołań na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., a uzasadniając swe stanowisko wskazał, że C. R. w dniu 13 maja 2016 roku złożyła wniosek o emeryturę, w którym

zażądała wyboru najkorzystniejszego wariantu wyliczenia emerytury. Organ rentowy w wyniku porównania wysokości emerytury powszechnej i kapitałowej z emeryturą mieszaną ustalił, że korzystniejsza jest emerytura mieszana obliczona zgodnie z art. 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Następnie decyzją z dnia 14 lipca 2016r. przyznał C. R. emeryturę mieszaną, do której prawo zawiesił z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. Po rozwiązaniu przez ubezpieczoną stosunku pracy, decyzją z dnia 6 sierpnia 2020r. wypłata ww. świadczenia została podjęta. Dalej ZUS zaznaczył, że wariantowanie świadczeń dla członków Otwartych Funduszy Emerytalnych jest jednorazowe i nieodwracalne, zaś dalszej obsłudze na wniosek podlega jedynie świadczenie korzystniejsze. W sprawie nastąpiło wyzerowanie i zamknięcie subkonta oraz odtworzenie pełnej składki na ubezpieczenie emerytalne na koncie ubezpieczonej.

Dodatkowo organ rentowy zaznaczył, że aktualnie najkorzystniejszym wariantem byłoby obliczenie emerytury w całości według nowych zasad w myśl art. 26 ww. ustawy, jednakże taka możliwość istniałaby tylko w przypadku wycofania wniosku z dnia 13 maja 2016r. i ponownego przyznania świadczenia (odpowiedź na odwołania z dnia 30 września 2020r., k. 5 a.s.).

Ubezpieczona w piśmie procesowym z dnia 18 listopada 2020r. rozszerzyła zgłoszone w odwołaniach wnioski, wnosząc dodatkowo o:

- przyjęcie do ponownego obliczenia świadczenia zarobków z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z ostatnich 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożyła wniosek o ponowne obliczenie świadczenia, tj. z lat 2010-2019;
- ponowne obliczenie okresów składkowych i nieskładkowych ze względu na zmniejszenie okresów nieskładkowych w 2016r. w stosunku do decyzji ponownie ustalającej wysokość kapitału początkowego z dnia 11 września 2012r.;
- weryfikację, czy część okresu nieskładkowego, w trakcie którego przebywała na urlopie wychowawczym, została przeliczona współczynnikiem 1,3 czy 0,7, ponieważ w decyzji z dnia 14 lipca 2016r. przeliczono okresy nieskładkowe współczynnikiem 0,7, zaś w decyzji o ponownym ustaleniu kapitału początkowego zastosowano współczynnik 1,3 (pismo procesowe z dnia 18 listopada 2020r., k. 11-13 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

C. R. urodziła dwójkę dzieci, P. w dniu 28 marca 1982r. oraz A. w dniu 23 września 1986r. (ksero dowodu osobistego - akta kapitałowe). Była zatrudniona:

- w Zakładzie (...) w S. w okresie od dnia 16 października 1973r. do dnia 14 października 1984r. w pełnym wymiarze czasu pracy;
- w Ośrodku (...) w C. w okresie od dnia 15 października 1984r. do dnia 31 marca 1990r., w tym od dnia 15 października 1984r. do dnia 26 marca 1987r. i od dnia 1 czerwca 1988r. do dnia 31 października 1989r. w pełnym wymiarze czasu pracy, od dnia 27 marca 1987r. do dnia 31 maja 1988r. na 1/2 etatu, a od dnia 1 listopada 1989r. do dnia 31 marca 1990r. na 3/4 etatu;
- w (...) sp. z o.o. w W. w okresie 7 listopada 1998r. do 30 września 2001r.;
- u A. K. w okresie od 1 grudnia 2002r. do 15 stycznia 2003r.

Ubezpieczona przebywała na urlopie wychowawczym w okresach od dnia 20 lipca 1982r. do dnia 14 października 1984r., od dnia 27 marca 1987r. do dnia 31 maja 1988r., od dnia 19 lipca 1989r. do dnia 23 września 1989r. oraz od dnia 1 kwietnia 1990r. do dnia 22 września 1990r. Od 3 października 2001r. do 30 listopada 2002r. była zarejestrowana jako osoba bezrobotna i od 11 października 2001r. do 10 kwietnia 2002r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych (świadczenia pracy z dnia 12 października 1984r., z dnia 30 marca 1990r. i z dnia 30 września 2001r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 20 września 2002r. oraz wykaz wprowadzonych okresów ubezpieczonej - akta kapitałowe;

zaświadczenie Urzędu Pracy (...) W. z 5 lipca 2016r. i poświadczenie dla celów świadczeń emerytalno-rentowych z dnia 15 czerwca 2016r. – akta emerytalne).

Ubezpieczona w dniu 30 listopada 2006r. złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o ustalenie kapitału początkowego. Początkowo w decyzji z dnia 11 grudnia 2008r., znak: (...) -2006, organ rentowy uwzględnił 12 lat, 10 miesięcy i 13 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 7 miesięcy i 7 dni okresów nieskładkowych (od dnia 20 lipca 1982r. do dnia 14 października 1984r., od dnia 27 marca 1987r. do dnia 31 maja 1988r. oraz od dnia 19 lipca 1989r. do dnia 23 września 1989r.) (decyzja z dnia 11 grudnia 2008r. - akta kapitałowe). W kolejnej decyzji z dnia 11 września 2012r., znak: (...) -2006 – wydanej w związku ze złożonym przez ubezpieczoną wnioskiem o ponowne ustalenie kapitału początkowego - organ rentowy uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 13 lat i 7 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 4 lat i 29 dni, do których, oprócz okresów wcześniej uwzględnionych, dodatkowo przyjął okres od dnia 1 kwietnia 1990r. do dnia 22 września 1990r. jako okres sprawowania opieki nad dzieckiem (wniosek C. R. z dnia 5 kwietnia 2012r. o ponowne ustalenie kapitału początkowego, decyzja z dnia 11 września 2012r. - akta kapitałowe).

W dniu 13 maja 2016r. C. R. wystąpiła z wnioskiem o emeryturę. W treści wniosku zaznaczyła, że wnosi, by na podstawie przedstawionych dokumentów został wybrany najkorzystniejszy wariant świadczenia (wniosek z dnia 13 maja 2016r. - akta emerytalne). Pracownik ZUS w dniu 14 czerwca 2016r. skontaktował się z ubezpieczoną telefonicznie i poinformował, że konieczne jest stawienie się w ZUS w celu uzupełnienia wniosku w punkcie 6 oraz dostarczenie dodatkowych dokumentów w celu ustalenia prawidłowej wysokości emerytury mieszanej, tj. druków Rp-7 za okresy pracy po 1999r. oraz zaświadczenia z Urzędu Pracy. Ubezpieczona w dniu 15 czerwca 2016r. przybyła do ZUS i uzupełniła punkt 6 wniosku o emeryturę oraz w późniejszym czasie dostarczyła dodatkowe dokumenty (notatka służbowa z dnia 14 czerwca 2016r., zaświadczenia z dnia 5 lipca 2015r., 5 lipca 2016r., 8 lipca 2016r. i 17 czerwca 2016r. - akta emerytalne).

Organ rentowy, z uwagi na wniosek ubezpieczonej, dokonał obliczenia emerytury w różnych wariantach. Emerytura powszechna wraz z emeryturą kapitałową zostały ustalone na kwotę 2.367,12 zł, zaś wysokość emerytury mieszanej wyniosła 2.593,53 zł (wariantowe obliczenia - akta emerytalne). Ponadto, na potrzeby wyliczenia świadczenia emerytalnego, dokonano ponownego ustalenia kapitału początkowego. W dniu 13 czerwca 2016r. została wydana decyzja znak: (...) -2006, w której ZUS, przeliczając kapitał początkowy, uwzględnił ubezpieczonej 14 lat, 2 miesiące i 11 dni okresów składkowych oraz 2 lata, 10 miesięcy i 24 dni okresów sprawowania opieki nad dzieckiem, które zostały przeliczone przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok (decyzja z dnia 13 czerwca 2016r. - akta kapitałowe).

Następnie decyzją z dnia 14 lipca 2016r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. przyznał C. R. emeryturę mieszaną od dnia 1 maja 2016r. Dla obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych od 2006r. do 2015r. oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 158,91%. Wysokość emerytury wyniosła 2.986,35 zł. Do obliczenia emerytury zgodnie z art. 26 ww. ustawy przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano świadczenie. Po wykonaniu stosownych wyliczeń emerytura wyniosła 2.382,02 zł. Natomiast świadczenie obliczone zgodnie z art. 183 ustawy emerytalnej, wnoszące 35% emerytury obliczonej według art. 53 i 65% emerytury obliczonej na podstawie art. 26, wyniosło 2.593,53 zł. Wypłata świadczenia została zawieszona, gdyż ubezpieczona kontynuowała zatrudnienie (decyzja z dnia 14 lipca 2016r. - akta emerytalne).

Z dniem 24 lipca 2020r. C. R. zakończyła stosunek pracy w Urzędzie Miasta Stołecznego W., który trwał od 1 stycznia 2005r. i złożyła w ZUS świadectwo pracy oraz wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalno-rentowego, wskazując że wnosi o ponowne obliczenie świadczenia z uwzględnieniem składek zapisanych na koncie po przyznaniu świadczenia. Organ rentowy decyzją z dnia 6 sierpnia 2020r., znak:(...), ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury

od 1 lipca 2020r. Świadczenie zostało obliczone na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej na kwotę 4.209,31 zł (świadcstwo pracy z dnia 24 lipca 2020r., wniosek z dnia 27 lipca 2020r. oraz decyzja z dnia 6 sierpnia 2020r. - akta emerytalne).

Ubezpieczona w dniu 19 sierpnia 2020r. złożyła kolejny wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury z uwzględnieniem składek należnych od wynagrodzenia za okres od 1 lipca 2020r. do 24 lipca 2020r. Po rozpoznaniu wniosku ZUS decyzją z dnia 25 sierpnia 2020r., znak: (...) przeliczył emeryturę ubezpieczonej, ustalając ją na kwotę 4.214,44 zł (wniosek z dnia 19 sierpnia 2020r. i decyzja z dnia 25 sierpnia 2020r. - akta emerytalne).

Stan faktyczny, który nie jest sporny, został ustalony w oparciu o powołane dokumenty, które są wiarygodne i korespondują ze sobą, tworząc spójny stan faktyczny. Strony ich nie kwestionowały, a i w ocenie Sądu nie budziły one zastrzeżeń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Rozpoznanie sprawy w analizowanym przypadku nastąpiło na posiedzeniu niejawnym. Taką możliwość daje art. 148¹ § 1 k.p.c. (tekst jedn. Dz. U. z 2021r., poz. 1805), który przewiduje, że sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, Sąd uzna – mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych – że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W przedmiotowej sprawie żadna ze stron nie wnioskowała o przeprowadzenie rozprawy, jak również o przesłuchanie świadków i stron. Wobec tego Sąd, mając na uwadze ww. okoliczność, jak również brak potrzeby przeprowadzenia przez Sąd z urzędu dowodów wymagających wyznaczenia rozprawy, ocenił, że jej przeprowadzenie nie jest konieczne, co w konsekwencji pozwoliło na rozpoznanie sprawy i wydanie rozstrzygnięcia na posiedzeniu niejawnym. O takim sposobie załatwienia sprawy Sąd wcześniej uprzedził strony, powołując się dodatkowo na art. 15 zys¹ ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020r., poz. 1842) i udzielając stronom tygodniowego terminu na złożenie pism procesowych prezentujących ich stanowiska w sprawie (k. 51-52 a.s.).

Przechodząc do rozważań dotyczących zasadności odwołania, na wstępie przypomnieć należy, że pierwsze roczniki świadczeniobiorców z nowego systemu emerytalnego, tj. osoby, które osiągnęły wiek uprawniający do emerytury w latach 2009-2014, mogą nabyć na podstawie art. 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2022r., poz. 504), zwanej dalej ustawą emerytalną, prawo do świadczenia - tzw. emerytury mieszanej, która będzie składać się z części ustalonej na mocy art. 53 i art. 26 w następujących proporcjach w kolejnych latach: 2009 (80%-20%), 2010 (70%-30%), 2011 (55%-45%), 2012 (35%-65%) i 2013-2014 (20%-80%). W przypadku takich osób zgłoszenie wniosku o emeryturę po raz pierwszy po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego spowoduje więc konieczność obliczenia świadczenia z zastosowaniem wspomnianych reguł mieszanych z art. 183 albo w całości według nowych zasad na podstawie art. 26 ustawy.

Ubezpieczona w analizowanej sprawie – jako osoba urodzona w roku 1952 – wiek emerytalny 60 lat ukończyła w roku 2012, wobec czego występując w 2016r. o przyznanie emerytury mogła uzyskać świadczenie wyliczone albo w całości wedle nowych zasad, tj. w oparciu o art. 26 ustawy emerytalnej, albo na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej, a więc jako tzw. emeryturę mieszaną. We wniosku o emeryturę, złożonym do organu rentowego, zaznaczyła że domaga się wyliczenia świadczenia według najkorzystniejszego wariantu, co w jej przypadku mogło oznaczać, że wnioskowała, by z dwóch wskazanych, możliwych do zastosowania w jej przypadku sposobów obliczenia emerytury, zastosowano ten, który będzie dla niej bardziej korzystny. Zgodnie z tym organ rentowy dokonał wyliczenia świadczenia wedle dwóch możliwych, wskazanych wariantów (emerytura mieszana i emerytura z art. 26 ustawy emerytalnej wraz z emeryturą kapitałową), a dodatkowo wezwał ubezpieczoną, aby przedstawiła brakujące dokumenty i wypełniła punkt 6 wniosku o emeryturę. Punkt ten odnosi się do osób urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949r. (C. R. do takich osób nie należy) i w punkcie tym ubezpieczona zaznaczyła, że domaga się wyliczenia wysokości

emerytury według nowych zasad, ale zarazem odręcznie dopisała, że prosi o wybranie wariantu najkorzystniejszego. Wskazany dopisek wraz z wcześniej wybraną we wniosku opcją wyboru najkorzystniejszego wariantu świadczenia, zdaniem Sądu, jednoznacznie potwierdza, że C. R. wnioskowała o to, by organ rentowy – zgodnie z tym, czego dokonał – wyliczył świadczenie emerytalne wedle wszelkich możliwych sposobów i wybrał dla ubezpieczonej wariant najkorzystniejszy. Tym, który takim się okazał w roku 2016, było obliczenie świadczenia na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej. Oczywiście przepis ten wskazuje, że można go zastosować względem osób, które wiek emerytalny ukończyły w latach 2009-2014, o ile osoby te nie były członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyły wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Ubezpieczona – jak zaznaczyła we wniosku o emeryturę – jest członkiem OFE, ale zdaniem Sądu mimo, że nie wypełniła punktu II.3 formularza wniosku o emeryturę, to wniosła o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Nie uczyniła tego wprost, od razu gdy wniosek składała, jako że domagała się tego, by ZUS obliczył świadczenie wedle najkorzystniejszego wariantu, a nie było wiadomym, który z nich takim się okaże. Zarazem jednak ubezpieczona – chcąc, by jedną z opcji, które miałyby uwzględnić ZUS, dokonując „wariantowania” wysokości świadczeń, było świadczenie mieszane, ubezpieczona w sposób dorozumiany godziła się, by środki, o których mowa, zostały przekazane, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. O tym, że po stronie ubezpieczonej była taka wola, a zarazem dorozumiana zgoda, świadczy także i to, że ubezpieczona nie kwestionowała zasadności decyzji przyznającej emeryturę mieszaną. Decyzja ta nie została zaskarżona, a poza tym C. R. ani bezpośrednio po wydaniu ww. decyzji, ani później – aż do czasu przeliczenia świadczenia zaskarżonymi decyzjami – nie wskazywała organowi rentowemu, by sposób załatwienia sprawy przez ZUS nie był zgodny ze złożonym wnioskiem.

Wobec powyższego decyzja z dnia 14 lipca 2016r., jako prawomocna, obowiązuje, a decyzje wydane przez ZUS w dniach 6 sierpnia 2020r. i 25 sierpnia 2020r., przeliczające to świadczenie, które zostało przyznane w decyzji z dnia 14 lipca 2016r., są prawidłowe. Organ rentowy prawidłowo stosując obowiązujące przepisy i uwzględniając ustanie zatrudnienia ubezpieczonej w Urzędzie Miasta Stołecznego W., podjął wypłatę tego świadczenia, które przyznał w roku 2016 oraz świadczenie to przeliczył. Przeliczenia dokonał zgodnie z wnioskiem ubezpieczonej, uwzględniając art. 108 ustawy emerytalnej, jako że art. 183 ust. 6 przewiduje, że do ponownego ustalenia wysokości emerytury, o której mowa w ust. 1-5 (emerytura mieszana), z tytułu podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania emerytury stosuje się właśnie art. 108. Przepis ten przewiduje, że jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2 (ust. 1). Emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5 (ust. 2). Ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych (ust. 3). Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury (ust. 4). Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do kolejnych wniosków o ustalenie emerytury w nowej wysokości (ust. 5).

Ubezpieczona w piśmie procesowym z dnia 18 listopada 2020r. – poza argumentami i wnioskami, które zawarła w odwołaniu – wniosła, by ZUS ponownie ustalił świadczenie w najkorzystniejszym dla niej wariantcie. Nie uwzględniła jednak, że takiego wyboru wariantu, który byłby najkorzystniejszy, ZUS dokonuje – o ile taka jest wola wnioskodawcy – w dacie, kiedy oblicza świadczenie i przyznaje emeryturę. Potem po raz kolejny tego rodzaju operacja nie jest i nie może być dokonana. Jedyne, czego organ rentowy może dokonać na wniosek ubezpieczonego, to jest przeliczenie świadczenia, które już zostało wybrane jako najkorzystniejsze i przyznane. W przypadku C. R. podstawą przeliczenia jest wspomniany art. 108 ustawy emerytalnej, a skoro tak, to ubezpieczona po pierwsze, nie może domagać się na nowo wyboru wariantu najkorzystniejszego, szczególnie że wnioski, które rozpoznał ZUS, wydając zaskarżone decyzje, dotyczyły właśnie ponownego obliczenia świadczenia. Po drugie, nie możliwości, by nastąpiło uwzględnienie

zarobków z lat 2010 -2019, o co ubezpieczona wnioskowała w piśmie z dnia 18 listopada 2020r., gdyż zarobki jako takie są elementem obliczenia świadczenia w oparciu o art. 53 ustawy emerytalnej - w przypadku ubezpieczonej jest to element obliczenia emerytury mieszanej, której ubezpieczona zdaje się nie chcieć. Ponadto, gdyby rozpatrywać możliwość przeliczenia emerytury mieszanej, przy uwzględnieniu wspomnianego wniosku ubezpieczonej, znowu trzeba wskazać jedynie na możliwość zastosowania art. 108 ustawy emerytalnej. Na to wskazuje bowiem art. 183 ust. 6 ustawy emerytalnej, którego treść nie pozostawia wątpliwości, że w razie podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania emerytury mieszanej przeliczenie takiego świadczenia następuje według zasad przewidzianych dla emerytur wypłacanych z nowego systemu emerytalnego (art. 108), co polega na powiększeniu emerytury o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury. Taka regulacja oznacza, że wykluczona jest możliwość stosowania innego mechanizmu przeliczenia emerytury. Nie ma więc możliwości przeliczenia emerytury ustalonej na podstawie art. 53 ustawy na zasadach określonych w art. 110-113 (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 lipca 2017r., III AUa 159/16).

Ubezpieczona w toku postępowania poddała w wątpliwość także i to, czy organ rentowy w decyzji o ponownym ustaleniu kapitału początkowego poprawnie wyliczył okresy nieskładkowe i czy zastosował prawidłowy przelicznik. Otóż w decyzji organu rentowego z dnia 13 czerwca 2016r., znak: (...), w punkcie 2b oraz w punkcie IV wskazano jednoznacznie, że okresy opieki nad dzieckiem zostały przeliczone przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy emerytalnej (przepis ten został wprowadzony od 1 maja 2015r.) i przelicznika 1,3 za każdy rok. Jeśli chodzi zaś o długość okresów nieskładkowych, to w decyzji z dnia 13 czerwca 2016r. są one krótsze niż w decyzji z dnia 11 września 2012r. Wynika to jednak z tego, że okres od 27 marca 1987r. do 31 maja 1988r. (1 rok, 2 miesiące i 5 dni) w decyzji wydanej we wrześniu 2012r. został potraktowany jako nieskładkowy (okresy składkowe w tej decyzji to 13 lat i 7 dni, a okresy nieskładkowe to 4 lata i 29 dni), zaś w decyzji wydanej w czerwcu 2016r. potraktowano go jako składkowy. W związku z tym ostatnia wymieniona decyzja uwzględnia już nie 13 lat i 7 dni okresów składkowych, a 14 lat, 2 miesiące i 11 dni. Tym samym, skoro okresy składkowe się wydłużyły o 1 rok, 2 miesiące i 5 dni, to okresy nieskładkowe uległy odpowiedniemu zmniejszeniu.

Podsumowując, Sąd Okręgowy ocenił, że nie ma podstaw do negowania sposobu wyliczenia przez ZUS okresów składkowych i nieskładkowych w decyzji kapitałowej. Z powodów, o których była mowa nie zachodzą także podstawy do innego niż przyjął ZUS obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonej. Przeliczenie świadczenia dokonane w zaskarżonych decyzjach zostało przeprowadzone prawidłowo, z uwzględnieniem obowiązujących, przeanalizowanych przez Sąd, przepisów, a także okoliczności, iż przyznana ubezpieczonej emerytura w roku 2016 została wyliczona wedle reguł mieszanych i nie było powodów do zmiany w sposób, o jaki wnioskowała C. R.. Odwołania, jako bezzasadne, podlegały więc oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.